

654**UCHWAŁA SEJMU RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 19 listopada 1996 r.

w sprawie sytuacji w Republice Białoruś.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z najwyższym niepokojem obserwuje rozwój sytuacji w Republice Białoruś, który bezpośrednio zagraża wewnętrznej stabilności tego kraju i jego państwowej suwerenności. Łamanie konstytucji oraz podstawowych praw człowieka i wolności obywatelskich grozi ustanowieniem dyktatury i wyłączeniem Republiki Białoruś poza nawias demokratycznej wspólnoty państw europejskich.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża solidarność z parlamentarzystami białoruskimi stojącymi na straży prawa i demokratycznego ładu. Potępia stosowanie wobec nich przemocy.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wyraża przekonanie, iż otwarty konflikt polityczny w Republice Białoruś stanowi zagrożenie dla stabilności sytuacji w Europie. Groźba zwrotu w kierunku autorytaryzmu może mieć istotny wpływ na zahamowanie procesów demokratyzacji i budowy gospodarki rynkowej w niektórych innych krajach tego regionu.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej apeluje do społeczności międzynarodowej, do parlamentów europejskich, a zwłaszcza do władz i elit politycznych krajów sąsiadujących z Republiką Białoruś, o solidarność z tymi siłami politycznymi w Republice Białoruś, które stanęły w obronie demokracji i niepodległości.

Marszałek Sejmu: *J. Zych***655****UCHWAŁA SEJMU RZECZYSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 20 listopada 1996 r.

w sprawie rządowego programu promowania produktywnego zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje do wiadomości przedstawiony przez Radę Ministrów Program promowania produktywnego zatrudnienia i zmniejszenia bezrobocia, stwierdzając, iż jego realizacja powinna stanowić priorytet w działaniach Rządu.

Zdaniem Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej podstawowy wpływ na poziom bezrobocia będzie miało utrzymanie wysokiego tempa rozwoju gospodarczego. Jednak pomimo tendencji spadkowej stopy bezrobocia sytuacja na rynku pracy, a zwłaszcza w wymiarze regionalnym oraz problemu młodzieży i absolwentów, nadal stanowi jeden z najtrudniejszych problemów polskiej gospodarki. Wymaga to kompleksowej i świadomej polityki państwa, która zgodnie z Europejską Kartą Socjalną powinna zmierzać do osiągnięcia i utrzymania tak wysokiego i stabilnego zatrudnienia, jak to jest możliwe w celu osiągnięcia pełnego zatrudnienia.

Dlatego też Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uważa za słuszne przyjęcie w programie rządowym zasady, iż aktywna polityka przeciwdziałania bezrobociu wymaga zintegrowanego i kompleksowego podejścia do polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia na wszystkich szczeblach decyzyjnych w skali ogólnokrajowej, regionów i lokalnych rynków pracy. Za szczególnie istotne Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uważa ograniczenie im-

portu bezrobocia w postaci nadmiernego deficytu w handlu zagranicznym, potrzebę tworzenia proinwestycyjnej polityki kredytowej, a przede wszystkim uzależnienie wskaźników wzrostu zatrudnienia od wzrostu produktu krajowego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uważa, iż Rada Ministrów powinna kontynuować prace nad programem, w celu ścisłego powiązania polityki prozatrudnieniowej z realizowanym programem wzrostu gospodarczego. Uzupełnione założenia programowe powinny zostać do 30 kwietnia 1997 r. ponownie przedstawione Sejmowi.

Zdaniem Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej prace nad uzupełnieniem programu powinny uwzględniać:

A. Główne makroekonomiczne i makrospołeczne elementy programu

- dokonanie szczegółowego bilansu zasobów pracy do 2010 r., z uwzględnieniem wzrostu liczby osób aktywnych zawodowo do 30 roku życia,
- uzgodnienie zasad programu z politykami sektorowymi i programami regionalnymi; podjęcie inicjatywy regulującej uwzględnienie skutków dla rynku pracy we wszelkich projektach i decyzjach rządowych,

- zaprojektowanie systemu stałego monitoringu wszystkich procesów o wymiarze sektorowym, branżowym i regionalnym, które mają lub mogą mieć wpływ na rynek pracy,
- przygotowanie koncepcji taniego budownictwa mieszkaniowego, umożliwiającego mobilność zawodową pracujących i bezrobotnych,
- wprowadzenie zasad tworzenia lokalnych funduszy poręczeniowych i systemu wspierania małych i średnich przedsiębiorstw,
- opracowanie komplementarnej polityki wobec gmin uznanych za zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym oraz regionów restrukturyzowanych, polegającej na rozszerzeniu i zróżnicowaniu zakresu i form instrumentów finansowo-ekonomicznych stymulujących inwestycje o pracochłonnym charakterze, a także opracowaniu i wdrożeniu koncepcji Funduszy Regionalnych,
- przygotowanie jako odrębnego programu strategii rozwoju obszarów wiejskich i przeciwdziałania bezrobociu na wsi, który zawierać będzie, między innymi, stworzenie systemu zachęt na rzecz tworzenia gospodarstw rodzinnych na terenach byłych państwowych gospodarstw rolnych, tworzenia przedsiębiorstw usługowych i przetwórczych, projektów robót publicznych w ramach prac przeciwpowodziowych i ochrony ekologicznej, zalesiania gruntów, a także zasady udzielenia pomocy na rzecz ukształtowania kilkuset wzorcowych zespołów wsi do rozwoju mikroregionów rekreacji i wypoczynku;

B. Aktywną politykę rynku pracy

- objęcie polityką rynku pracy uczniów szkół ponadpodstawowych, przygotowując ich do wejścia na rynek pracy i zapobiegając bezrobociu wśród absolwentów, w szczególności we współpracy z organizacjami pozarządowymi,
- zintensyfikowanie prac nad koncepcją reformy systemu edukacji, a zwłaszcza szkolnictwa zawodowego, zgodnie z uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 grudnia 1995 r. w sprawie przeciwdziałania bezrobociu wśród młodzieży (Monitor Polski Nr 64, poz. 696),
- przygotowanie koncepcji i założeń inicjatywy ustawodawczej, dotyczącej ustawicznego kształcenia dorosłych,
- sprecyzowanie koncepcji pakietów socjalnych dla branż i przedsiębiorstw, w tym aktywnego udziału urzędów pracy w ich tworzeniu,
- opracowanie systemu współpracy urzędu pracy z organizacjami szkoleniowymi, wraz z elementami podporządkowania programowego,
- budowę krajowego systemu szkolenia bezrobotnych;

C. Wzrost zatrudnienia poprzez promocję elastycznych form zatrudnienia

- sprecyzowanie i przedstawienie wielowariantowych rozwiązań, mających na celu ułatwienie po-

dejmowania elastycznych form zatrudnienia pracowników i bezrobotnych;

D. Instytucjonalne warunki zmniejszenia bezrobocia

- zintegrowanie systemu poradnictwa zawodowego zarówno podlegającego resortowi oświaty, jak i urzędowi pracy; niezbędne w tym zakresie będzie przygotowanie inicjatywy ustawodawczej o doradztwie zawodowym,
- udoskonalanie metod i narzędzi poradnictwa zawodowego, w tym utworzenie Centrum Informacji Zawodowej i Metod Poradnictwa Zawodowego, jako instytucji działającej pod merytorycznym nadzorem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz Ministra Edukacji Narodowej,
- zakończenie prac nad komputeryzacją urzędów pracy, która pozwoli na zwiększenie aktywności urzędów oraz efektywności ich działania, szczególnie w zakresie pośrednictwa pracy,
- dalszy rozwój systemu badań rynku pracy, w tym w szczególności prognoz popytu na kadry, co pozwoli na kreowanie właściwej polityki edukacyjnej, a tym samym sprzyjać będzie lepszemu dopasowaniu kwalifikacji osób poszukujących pracy do potrzeb pracodawcy,
- określenie zasad systemu ubezpieczeń od bezrobocia, który uwzględni udział partnerów społecznych w organizowaniu, zarządzaniu i tworzeniu funduszy ubezpieczeniowych; przeprowadzenie analizy finansowej i społecznej, określającej miejsce ubezpieczeń od bezrobocia w systemie zabezpieczenia społecznego (ubezpieczenia społeczne, reforma pomocy społecznej),
- koncepcję wzmocnienia kadrowego pośrednictwa pracy w systemie urzędów pracy oraz systemu kształcenia i doksztacania zawodowego pośredników.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje, że prace nad uzupełnieniem programu będą podlegać wszechstronnej konsultacji z partnerami społecznymi i że jego realizacja na szczeblu krajowym, branżowym, regionalnym i lokalnym przebiegać będzie zgodnie z zasadami partnerstwa społecznego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje również, że Rząd w okresach rocznych będzie informował o realizacji programu oraz przedstawiał harmonogram prac na rok następny.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje, że priorytet nadany programowi rządowemu znajdzie swoje odzwierciedlenie w założeniach budżetowych na lata następne, poprzez realne zwiększanie środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w najbliższych trzech latach, co najmniej do 25% wydatków Funduszu Pracy, a także doprowadzi do wzmocnienia systemu urzędów pracy w zakresie pośrednictwa i poradnictwa zawodowego.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*